

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/235/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914201186
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6914201186.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa: I. U., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R., U. XX, prechodne bytom XXX XX S. J., T. XXXX/X, zastúpený Advokátskou kanceláriou AK Bitalová & Demeterová, s.r.o., so sídlom 979 01 Rimavská Sobota, Žánovská 5183/2A, kancelária 979 01 Rimavská Sobota, Hviezdoslavova 8, proti odporcovi: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom 821 08 Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpený splnomocneným advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Advokátska kancelária 821 08 Bratislava, Karadžičova 8, o vydanie osobného motorového vozidla R. M. XX-XX, X.X U. B., EČV XXX B., alebo zaplatenie sumy 1 400 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota číslo konania 14C/231/2014-63 zo dňa 28.11.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil podľa ustanovenia § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom a rozhodol o trovách zastaveného konania, keď s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 190,58 eur na účet splnomocneného zástupcu odporcu, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uznesenia súd konštatoval, že pokiaľ navrhovateľ vzal návrh späť, procesne zavinil zastavenie konania a preto je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli druhému účastníkovi konania.

Voči výroku uznesenia okresného súdu o povinnosti nahradiť trovy konania podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Namietal, že súd sa nezaoberal tým, či sú v tomto prípade dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by mohlo dôjsť zo strany navrhovateľa k oslobodeniu od platenia trov konania. Už pri podávaní návrhu v predmetnej veci bolo v návrhu uvedené, že navrhovateľ je zastúpený advokátom na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota sp. zn. KaRS 6352/2013 zo dňa 22.07.2013. Pokiaľ Centrum právnej pomoci toto rozhodnutie vydalo, podrobne rozobralo finančnú, majetkovú a sociálnu sféru navrhovateľa a výsledkom bolo zistenie, že navrhovateľ má zlú finančnú situáciu a poberá dávky v hmotnej núdzi podľa osobitného predpisu. Navrhovateľ tak má za to, že v danej veci je namieste postup v súlade s ustanovením § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania, pretože sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, opodstatňujúce nepriznanie náhrady trov konania úspešnému odporcovi a to najmä vzhľadom na sociálnu situáciu navrhovateľa. V prípade uloženia povinnosti nahradiť odporcovi trovy konania, navrhovateľ by nebol

schopný uspokojovať svoje základné životné potreby a bola by ohrozená jeho výživa. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu v časti o trovách konania zmenil a rozhodol tak, že právnenému zástupcovi odporcu náhradu trov konania neprizná.

Vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. uznesenie okresného súdu v napadnutej časti výroku podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.ako vecne správne potvrdil.

V zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 O.s.p.).

V prípade zastavenia konania, pokiaľ ide o rozhodovanie súdu o náhrade trov konania, platí zásadne, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Ak však bolo konanie zastavené v dôsledku neskoršieho správania sa niektorého z účastníkov, a je mu možné pričítať procesnú vinu na zastavení konania, je v súlade so všeobecnou zásadou spravodlivosti zaťažiť tohto účastníka povinnosťou nahradiť trovy, ktoré vznikli do zastavenia konania. Súd je však povinný svoje úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodovaní o náhrade trov konania riadne a presvedčivo zdôvodniť; obzvlášť, pokiaľ sa odklonil od všeobecnej zásady náhrady trov v prípade zastavenia konania v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a považoval za potrebné aplikovať na konkrétny prípad ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p., ktoré predstavuje špeciálnu úpravu náhrady trov konania v prípade jeho zastavenia.

Súd prvého stupňa rozhodol o zastavení konania podľa ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p. v dôsledku dispozičného úkonu navrhovateľa, ktorý návrh na začatie konania zo dňa 04.02.2014 vzal svojim procesným podaním zo dňa 21.11.2014 späť v celom rozsahu. Z obsahu spisu je zrejmé, že tento procesný úkon navrhovateľa nasledoval ako reakcia v dôsledku úspešnej obrany odporcu, vzhľadom na jeho námietku nedostatku pasívnej vecnej i procesnej legitímácie v danom súdnom konaní. Odporca listinne preukázal, že nie je záložným veriteľom, nikdy nezačal výkon záložného práva voči navrhovateľovi a ani mu osobné motorové vozidlo ako záloh, ktorého vydania sa navrhovateľ v konaní domáhal, nikdy neodobral. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. a konštatoval procesné zavinenie navrhovateľa na zastavení konania, v dôsledku čoho je tak povinný znášať trovy zastaveného konania. Vzhľadom na konkrétne právne i skutkové okolnosti vyplývajúce z obsahu spisu, sa s týmto názorom odvolací súd stotožňuje. Aj rozhodnutie súdu o trovách konania musí byť v súlade so všeobecnou zásadou spravodlivosti súdneho konania.

V tomto štádiu konania - v prípade zastavenia konania v dôsledku dispozičného úkonu navrhovateľa - sa súd spravidla ani nemá možnosť zaoberať otázkou dôvodnosti podania návrhu a teda hodnotiť úspech v konaní niektorého z účastníkov inak, ako výlučne len z procesného hľadiska. Pokiaľ však tvrdené, prípadne i preukázané skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu či pripojených listinných dôkazov jednoznačne nasvedčujú, že procesný úkon späťvzatia návrhu nasledoval len a výlučne ako následok úspešnej obrany odporcu, ktorý zjavne nebol pasívne legitimovaný, svojim správaním či úkonmi nezapríčinil nutnosť začatia súdneho konania a je nutné konštatoval, že bol do sporu navrhovateľom zatiahnutý bez právneho dôvodu, súd bol povinný zohľadniť túto skutočnosť pri rozhodovaní o náhrade trov konania a v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. uložiť navrhovateľovi povinnosť nahradiť trovy konania odporcu, ktoré mu v súvislosti s dôvodným bránením sa v konaní do jeho zastavenia vznikli. Odvolací súd vzal do úvahy najmä skutočnosť, že navrhovateľ, napriek tomu, že bol v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou, ktorá mala byť spôsobilá pred podaním návrhu na súd vykonať náležitý právny a skutkový rozbor, nepodal kvalifikovaný návrh na začatie konania, nesprávne a nedôvodne žaloval niekoho, kto v právnom vzťahu s navrhovateľom nebol a predmet konania sa ho právne ani skutkovo netýkal. Navrhovateľ zabránil svojmu neúspechu v konaní účinným späťvzatím

návrhu ešte pred tým, ako súd o jeho návrhu meritórne rozhodol. V súvislosti s argumentom odvolateľa, že súd sa nezaoberal dôvodmi pre prípadnú aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na sociálnu a majetkovú situáciu navrhovateľa, odvolací súd poznamenáva, že by nebolo v súlade so všeobecnou zásadou spravodlivosti, ani v súlade s dobrými mravmi, keby bol odporca zaťažený povinnosťou znášať trovy konania, spojené s jeho účinnou obranou, keď je zrejmé, že návrh bol zjavne nekvalifikovaný.

Prvostupňový súd preto správne rozhodol o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. a uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi trovy zastaveného konania. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorý odvolaním napadnutý nebol, zostáva nedotknuté.

O náhrade trov odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, hoci úspešnému účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko účastník si trovy odvolacieho konania v zmysle ust. § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísľil a odvolací súd má tak za to, že si ich účastník konania neuplatňuje.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.